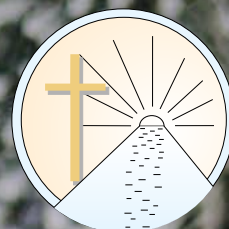

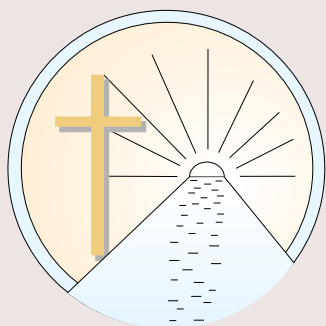
SIONS JULTIDNING

2024

*I dag har en
Frälsare fötts
åt er i Davids
stad. Han är
Messias, Herren.*

LUKASEVANGELIET 2 : 11

SIONS JULTIDNING 2024

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Ida Snellman, Kristian Gädd-
näs, Magnus Enlund, Eva
Hagnäs, Karl-Henrik Snellman,
Joel Ahlvik

BILD PÅ PÄRMEN

Linda Ahlvik

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Print&Package
Group Oy

Och det hände vid den tiden att från kejsar Augustus utgick ett påbud att hela världen skulle skattskrivas. Detta var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius styrde i Syrien. Alla gick då för att skattskriva sig, var och en till sin stad.

Så reste också Josef från staden Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad som kallas Betlehem, eftersom han var av Davids hus och släkt. Han kom för att skattskriva sig tillsammans med Maria, sin trolovade som var havande.

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem i gästrummet.

I samma trakt fanns några herdar som låg ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod en Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de blev mycket rädda. Men ängeln sade: "Var inte rädda! Jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket: I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: Ni ska finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba."

Och plötsligt var där tillsammans med ängeln
en stor himmelsk här som prisade Gud:
"Ära åt Gud i höjden, och frid på jorden
bland människor som han älskar."

När änglarna hade lämnat dem och återvänt till himlen, sade herdarna till varandra: "Vi måste gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren låtit oss veta!" De skyndade i väg och fann Maria och Josef och barnet som låg i krubban. När de hade sett det, berättade de vad som var sagt till dem om detta barn. Alla som hörde det förundrades över vad herdarna berättade för dem. Men Maria bevarade och begrundade allt detta i sitt hjärta.

Och herdarna vände hem och prisade och lovade Gud för allt de fått höra och se, just så som det hade blivit sagt till dem.

LUKASEVANGELIET 2: 1–20

Din konung kommer i ödmjukhet

FÖRSTA SÖNDAGEN I ADVENT • LUKASEVANGELIET 2:29–32

»Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid, så som du har lovat. Ty mina ögon har sett din frälsning, som du har berett att skådas av alla folk, ett ljus som skall uppenbaras för hedningarna och en härlighet för ditt folk Israel.«

FEL LJUS

En indisk guru söker upplysning för att bli fri. Upplysningen innebär att det egna livet upphör och att man ingår förbund med något gudomligt. Det är fråga om ett andligt självmord där människan själv inte längre existerar – kvar finns bara ett skal som lever ännu en tid. Människans religion leder henne till att söka sanningen inom sig själv, att finna ljuset i själens djup. Hon kan använda sig av olika tekniker för att uppnå upplysning, tekniker med vilka hon manipulerar sin kropp och sin hjärna för att framkalla upplevelser av upplysning. Hon kan ha flera år av arbete framför sig, behöva avstå från vissa typer av mat, avhålla sig från felaktiga tankar, utöva ständig självkontroll utan att ens för en stund få vila. När hon nått sitt mål möter hon sin gud, som är en demon.

Under Jesajas tid var hedniska religioner närvarande. De hotade Israels tro och ville nästla sig in för att byta ut innehållet i och föremålet för Israels tro. Andliga övningar som liknar nutidens yoga var närvarande redan i den omgivning som Israels

folk levde i, även om de kallades något annat. Många troende bland Israels folk vilseleddes av de nya religionernas löften om ett gott liv i ett hinduismliknande kretslopp av ständig återfödelse. Mörkret hade sänkt sig över Israel.

När det är mörkt lyser också ett litet ljus upp sin omgivning. Jesaja inleder sin profetjänst genom att visa på Israels moraliska förfall. Han predikar: *»Ve dem [...] som gör mörker till ljus och ljus till mörker [...]!«* (Jes 5:20). Moraliskt förfall ger människan mod att dyrka falska gudar. Jesaja väcker Israel genom att visa att avgudarna endast är tomma trästycken som människorna har format åt sig själva, burit i sin famn och sedan böjt knä inför (Jes 44:9–).

ISRAELS LJUS ÄR EN TJÄNARE

När Jesusbarnet fördes till templet hade också den gamla mannen Simeon skyndat sig dit, ledd av Anden. Nu var stunden inne, han skulle få se Herrens Smorde, Messias. Var han besviken när han såg att Kristus bara var ett oansenligt litet barn som man

"Herre, nu låter du din tjänare sluta dina dagar i frid, så som du har lovat. Ty mina ögon har sett din frälsning ..." Den åldrade gudsmannen Simeon håller den några veckor gamle Frälsaren Jesus Kristus i sina armar. Målning av Alexei Yegorov (1776–1851).

måste bära i famnen? Jämförde han i sitt stilla sinne barnet med träavgudarna på Jesaja tid, sådana som man måste bära eftersom de inte kunde gå? Nej, Simeon såg mer. Simeons ögon såg Guds ords löfte. Löftet är säkert eftersom det har getts av Gud.

Simeon tog sin Gud i famnen och börjar tala till denne: *»Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid, så som du har lovat. Ty mina ögon har sett din frälsning ...«* I hans famn ligger inte en gud gjord av människor, täljd av trä, eller någon till synes fin religion som ger andlig upplysning, utan något helt annat. I hans famn ligger Guds ljus och härlighet, i ett litet hjälplöst barns gestalt. Gud har gett världen en Frälsare, som är Kristus, Herren.

Gud själv vittnar om detta barn: *»Se min tjänare, som jag har utvalt, min älskade, i vilken min själ har sin glädje. Jag skall låta min Ande komma över honom, och han skall förkunna rätten för folken. [...] Och till hans namn skall folken sätta sitt hopp«* (Matt 12:18, 21).

SÄTT DITT HOPP TILL HERREN, UNDER HELA DET NYA KYRKOÅRET!

Första advent börjar det nya kyrkoåret. Under kyrkoåret är du på resa med Jesus. Kära vän, Gud såg dig redan när du var ett litet foster. Han gav dig Frälsaren, som i rätt tid bar dina synder på korset. Han har gett dig denna frälsning genom evangeliets ord och det heliga dopet så att du kan äga den genom tron. Du är i nådesförbundet! Låt inte världen bedra dig. Vänd dig inte till främmande religioner genom olika andliga övningar. Julens Kristus vittnar för dig om ljuset som har funnits redan innan världens grund blev lagd. Han själv är *»ljus av ljus [...] född, inte skapad«*. Till detta ljus är du på väg som Kristi ressällskap. Resan är inte längre lång.

Glad Kristi födelsefest! +

Vesa Pöyhtäri

Självständighetsdagen

När vinterkriget bröt ut höll president Kyösti Kallio ett uppmärksammat radiotal och uppmanade Finlands folk att be för Finland. Idag får vi lyfta våra böner till Herren med Kallios ord att vi även i framtiden skulle ha Guds hjälp i prövningar som vårt land möter

Himmelske Fader, se i nåd till vårt folk. Du har skapat oss och älskar oss. Du ser, att vi är i största fara. Därför ber vi Dig; Herre hjälp oss i vår nöd och låt oss inte gå under. Ge oss nåden att omvända oss från syndens och laglöshetens vägar, som leder vårt land till undergång.

Herre Jesus Kristus, utan Dig är vi maktlösa inför de förstörande krafterna, som svämmar över vårt folk och förgiftar det. Därför berömmar vi oss av din seger över ondskans andemakter, vilkas påverkan man varje dag ser i offentligheten i ord och bild. Herre du har på Golgata kors övervunnit mörkrets makter. De måste ge vika även idag, eftersom vi upphöjer Ditt namn över dem. Detta tror vi på, ty Du kan även i vår tid beskydda människor för satanisk villfarelse. Herre förbarma Dig över oss!

Hjälp oss genom Din Helige Ande att vi i vårt eget liv strida mot synden och vara ståndaktiga ända till slutet. Gör oss till ett tecken på Din frigörande nåd. Fyll oss med Din kärlek så att vi håller Dina bud. Må Din kärlek vara den kraft i oss, som övervinner mörkrets makter över vårt folk. Herre Jesus Kristus, allt förmår vi i Dig, det tror vi på. Förbarma Dig över oss. Amen. ✚

Din konung kommer i härlighet

ANDRA SÖNDAGEN I ADVENT • LUKASEVANGELIET 21 : 25–33

TEMAT FÖR DEN ANDRA söndagen i advent är *Din konung kommer i härlighet*. Vi väntar nu på att snart få fira den stora händelsen som ägde rum när Jesus föddes hit ner till jorden. Det är en stor högtid för alla kristna överallt på jorden. Många profeter i gamla förbundet hade hoppats att få vara med den dagen. Men när tiden var inne lät han sig födas i en enkel krubba, i ett litet stall. Därför kände inte människorna igen honom och ville inte ta honom som den utlovade Messias. De väntade på någonting bättre och högre. Vårt förstånd har många gånger så svårt att fatta att konungen kommer så här enkelt. Därför är det ännu många människor som söker något högre och bättre än det lilla Jesusbarnet som ligger i krubban. Men den rätta friden hittar vi inte på något annat ställe, endast hos Jesus.

Texterna för den andra söndagen i advent vill påminna alla människor om att Jesus skall komma tillbaka hit till jorden ännu en andra gång. Då kommer han inte mera i ringhet. Nej, då kommer han i sin härlighet och alla människor skall känna igen honom. Både de som gjort vad gott är och de som gjort vad ont är. Ingen skall då ta miste på honom.

Jesus samtalade med lärjungarna utanför templet. Det var ett allvarligt samtal de hade. Lärjungarna visade stolt upp templet.

Det var utsmyckat med vackra stenar som rika människor hade gett till templet. Men Jesus säger till dem att templet kommer att förstöras och ingenting lämnas kvar av det. Det skall inte ens lämnas sten på sten. Så vill Jesus lära också oss att det vi själva bygger upp, dvs vår egen rättfärdighet, vårt vackra liv och vårt högmod – det måste krossas. Det kan se vackert ut i människors ögon, men inför Gud duger det inte. Men det finns ett annat »tempel« som det håller att bygga på. Jesus säger om det templet: »*Bryt ner detta tempel, så skall jag resa upp det på tre dagar*« (Joh 2:19). Då talade han om sig själv. Endast Jesu liv, det som han gjort för oss, håller här i tiden, men framför allt i evigheten.

Lärjungarna frågade av Jesus när det templet skall rivas och vad tecknet blir på att detta skall hända. Enligt evangelisten Matteus frågade de också efter tecknet på Jesu återkomst och tidens slut (Matt 24:3). Här i vår text började Jesus svara på den frågan. Tecken skall visa sig i solen och månen och stjärnorna. Enligt Matteus kallar Jesus det för Människosonens tecken som skall synas på himlen. Det blir ett tecken som alla skall känna igen. Nu kommer domaren som skall döma världen. Människorna skall bli rädlösa och bli förskräckta över det som kommer att drabba världen. Till och med

himlens makter skall bäva. Men Jesus tröstar sina lärjungar och förklarar att när detta börjar hända, då närmar sig befrielsen. Då kommer han för att hämta de sina, de som här i tiden har velat vandra tillsammans med honom. De får då gå tillsammans med honom in i härlighetens himmel.

Några skriftlärdar och fariséer kom en gång till Jesus och begärde några tecken av honom för att de skulle kunna tro. Men Jesus svarade dem att de inte får något annat tecken än Jona tecken. Ty liksom profeten Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter (Matt 12:38–40). De kristnas tecken här nere på jorden är korset. Det kors som Jesus hängde på då han betalade våra skulder. Men också det tomma korset som vill påminna oss om att Jesus inte lämnade i graven utan uppstod på tredje dagen till vår rättfärdighet. Det här är samma tecken som Jona tecken. När vi vill tro på detta, behöver vi inte frukta för det tecken som en gång skall visa sig på himlen när han kommer tillbaka för andra gången. Du som läser dessa rader, du får med full förtröstan tro att din synd och skuld är förlåten i Jesu namn och i Jesu blod.

Jesus säger i sista versen i vår text: *»Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå.»* Därför skall vi ännu hålla fast vid hans ord, speciellt när vi märker att tidens tecken visar att slutet närmar sig. Guds folk får då gå in i den eviga vilan och glädjen hemma hos Gud i himlen. Vi får uppmana varandra med Hebreerbrevets ord: *»Låt oss därför sträva efter att komma in i den vilan, så att ingen kommer på fall som de och blir ett exempel på olydnad»* (Hebr 4:11). +

Anders Värnström

Dagen är nära

BETRAKTELSE ÖVER EPISTELTEXTEN
FÖR ANDRA SÖNDAGEN I ADVENT

BILD: KELLY SIKKEMA • UNSPLASH.COM

»Gör detta och tänk på tiden, att det är dags för er att vakna upp ur sömnen. Frälsningen är oss närmare nu än när vi kom till tro. Natten går mot sitt slut och dagen är nära. Låt oss därför lägga bort mörkrets gärningar och ta på oss ljusets vapenrustning. Låt oss leva värdigt, som på dagen, inte med vilda fester och fylleri, inte med otukt och lösaktighet, inte med strid och avund. Nej, iklä er Herren Jesus Kristus och ha inte en sådan omsorg om kroppen att begären väcks till liv« (Rom 13:11–14).

ANDRA ADVENTSSÖNDAGENS TEMA är Kristi ankomst i sin härlighet vid tidens slut. Paulus uppmanar de kristna att vandra hederligt eftersom den stunden är nära.

Aposteln uppmanar: *»tänk på tiden«*. Som kristna bör vi vara vaksamma och fundera över vad vi behöver ta hänsyn till i just den här tiden. *»Dagen är nära«*, den ljusa dag som kommer vid Kristi återkomst. Den gör slut på denna världens tid, synd och död.

Med tanke på denna tid måste de kristna *»lägga bort mörkrets gärningar«* och ta på sig *»ljusets vapenrustning«*. Om och om

igen uppmanar Bibeln oss att vi klär av oss den gamla människan och iklä oss den nya människan. Tiden är inte långt borta när Gud ska döma världen. Därför får vi inte dröja.

Aposteln kräver att de kristna vandrar *»som på dagen«*. Med detta menar han ett hederligt liv inför Guds ansikte. Med andra ord, att ta hänsyn till Guds vilja och leva därefter.

I vers 13 nämner aposteln några skamliga saker som inte alls hör hemma i ett kristet liv. Den onda världen, vilken Guds barn lever mitt i, försöker få dem med i detta utsvä-

vande leverne. Därför behöver de kristna denna allvarliga uppmaning från aposteln.

Aposteln nämner *»otukt och lösaktighet«*, handlingar som är kännetecknande för den nuvarande tiden. Sådana handlingar tål inte det klara dagsljuset. Ändå lever vi i en sådan tid att världen inte längre skäms för att offentligt leva i dessa orena mörkrets gärningar.

Gud har gjort sin heliga vilja känd för människorna i de tio budorden. Ett av budordens syften är att skydda människolivet. Dessutom har Gud inskrivit det som lagen kräver i människans innersta samvete (Rom 2:15). Det är en kunskap om vad som är rätt och vad som är fel.

En människa som lever i mörkrets gärningar, mot sitt samvete, får ofta uppleva att synden får sitt straff redan under hennes livstid. Andra konsekvenser av synden blir tydligare först efter flera generationers ogudaktiga liv. Skriftens ord går i uppfyllelse: *»Gud lurar man inte: det människan sår ska hon också skörda«* (Gal 6:7).

En människa som lever i mörkrets gärningar, mot sitt samvete, får ofta uppleva att synden får sitt straff redan under hennes livstid. Andra konsekvenser av synden blir tydligare först efter flera generationers ogudaktiga liv.

Ett tydligt exempel på syndens lön i tiden får vi när vi betraktar vad som följer av att människan bryter mot, det av Gud stadgade, äktenskapet. Folken i Finland och de nordiska länderna har nästan helt övergett Bibelns princip att sexuallivet ska begränsas till äktenskapet.

Många kvinnor blir nu gravida i en situation där de inte har någon som hjälper dem att uppfostra barnet. Fattigdom följer när de ensamma ska försörja sina barn. Våldsamhet bland unga män följer när de växer upp utan en far. Tidigare, ovanliga könssjukdomar sprids snabbt. Abort blir ofta en följd när barn ses mer som en börda än en glädje. Allt detta har lett till det faktum att födelsetalen har rasat. Hotet mot våra länders framtid verkar inte vara en överbefolkning, utan tvärtom en befolkningsminskning.

På samma sätt slår också andra mörkrets gärningar tillbaka. De som lever i *»fester och fylleri«* förstör sin egen hälsa. De som lever *»i strid och avund«* blir utan vänner. Gud låter sig inte hånas.

När vi som kristna vandrar genom denna onda tid kan vi bevara tron och ett gott samvete endast om vi är *»iklädda Herren Jesus Kristus«*. Detta iklädande innehåller både rening i hans blod och vandring enligt hans föredöme. Vi, bröder och systrar, har inte råd att ha *»en sådan omsorg om kroppen att begären väcks till liv«*.

Kära kristna, låt oss betrakta det som en stor lycka och välsignelse att vi har fått lära känna Guds vilja. När vi alltid tar vara på hans ord, blir vi bevarade från många slags timliga olyckor och framför allt från den eviga olyckan. ✚

Jorma Pesämaa

Bana väg för Herren

TREDJE SÖNDAGEN I ADVENT

HUR FÖRBEREDER VI OSS för att ta emot julens Herre? Vi städar våra hem extra bra i alla skrymslen och vrår, vi sätter upp juldekorationer och julsymboler i våra fönster, vi handlar julklappar åt våra nära och kära som ofta redan har allt de behöver.

Det är många saker som kommer i vägen så att vi går miste om julens verkliga glädje. Den onde vill fånga oss med i denna världsskommersiella, ytliga julförberedelser. Vi inspireras av det vackra och ytliga på sociala medier och därmed ökar kraven. I vår tid har vi så mycket som upptar vår tid, så vi får svårt att stilla oss. Vi glömmer bort att julen är en andlig högtid där Jesu födelse är den stora gåvan till oss.

Hur skall vi bana väg in i våra hjärtan för att ta emot Jesus? Skall vi på egen hand börja ställa till rätta allt i våra liv så att vi till det yttre få allt att se dekorerat ut och ge gåvor åt fattiga och hjälpa de sjuka?

Att ge gåvor och hjälpa våra medmänniskor är följder av en levande tro. Men vi behöver göra en inre omvändelse, inte bara bygga vår tro på att vi hör till en viss grupp och följa vissa traditioner. Vi behöver öppna våra hjärtan för HERREN!

Hur mycket vi än försöker göra bättring själva, även fast vi skulle ge våra liv, så hjälper detta inte. Vi måste helt kapitulera och bekänna oss som syndare inför Gud och ta emot julens Konung som vår frälsare.

I denna yttersta tid, när djävulen gör oss alltmer egoistiska och självupptagna behö-

ver vi göra bättring, en sinnesförändring. Vi behöver be Gud om kraft att sätta undan allt som tar vår tid så att vi får tid till att be, läsa Bibeln, gå på sammankomst och allt sådant som styrker vår tro. Ett konkret tips för att bana väg för HERREN i våra liv är att även mitt i veckorna delta i olika samlingar som ordnas i våra bönehus. Där får vi tillsammans med bröder och systrar stilla oss inför HERREN en liten stund. Där stör inte världens brus på samma sätt.

Guds enda vilja är att han vill ha hem sitt älskade barn till himlen. Därför sände Gud sin son Jesus, ett litet barn som föddes i ett smutsigt stall. Det här är en bild av att det inte finns ett så smutsigt hjärta så att Jesus inte vill »födas« där. Min vän, öppna ditt hjärta för Jesus och ta emot honom som din personliga frälsare. Dina synder är förlåtna i Jesu namn och blod. Tror du detta, så har du detta. Du får åter nåden att börja om, inte i egen kraft, utan i Jesu namn.

Jag ber att Jesus Kristus, i sanning, skall få födas i våra hjärtan denna jul så att vi skulle få glädje över att vi är frälsta och att vi genom denna försäkran skulle bevaras från att världen tar vår tro. Jag ber att Jesus blir synlig genom dig och mig då vi delar hans kärlek till våra medmänniskor.

Med önskan om en fridfull jul och ett välsignat nytt nådens år med HERREN. ✚

Samuel Hjulfors

A photograph of a rustic wooden cabin in a snowy forest. The cabin has a gabled roof and a small window with a wooden shutter. The interior is lit up, showing a warm glow. The cabin is surrounded by snow-covered ground and evergreen trees. The sky is a mix of orange and blue, suggesting sunset or sunrise. The text is overlaid on the upper right part of the image.

En röst ropar i öknen:
"Bana väg för Herren,
gör vägen rak i öde-
marken för vår Gud."

JESAJA 40:3

Herrens födelse är nära

FJÄRDE SÖNDAGEN I ADVENT • MATTEUSEVANGELIET 1 : 18-24

I TEXTEN FÅR VI TA DEL AV tiden inför Jesu födelse. Vi ser hur Gud agerar på ett sätt som är svårt för människorna att förstå. Vi läser i vers 18 att Maria, Josefs trolovade, visade sig vara havande genom den Helige Ande.

För Josef var det säkert en chock att Maria blev gravid. Han var trolovad med henne och visste att han inte var far till barnet. En trolovning på den tiden betydde att Maria redan var hans hustru, trots att hon fortsättningsvis, under cirka ett års tid, bodde kvar hos sina föräldrar.

Man kan tänka sig att Josef var ledsen och sårad över det här. Vi ser från texten att han inte litade på Marias ord, utan bestämde sig för att skilja sig från henne. Detta skulle han göra i hemlighet för att inte utsätta henne för skam. Enligt lagen skulle otro straffas med döden. Josef ville inte att Maria skulle straffas. Vi ser här Josefs hjärte-lag mot Maria. Han ville skydda henne trots att han inte förstod sig på henne. Josef var ställd i en mycket svår situation.

Men Gud griper in genom att sända en ängel till Josef. Ängeln säger: »Josef, Davids son! Var inte rädd för att ta till dig Maria som din hustru, för barnet i henne har blivit till genom den Helige Ande. Hon skall föda en son, och du ska ge honom namnet Jesus, för han ska frälsa sitt folk från deras synder.»

Namnet Jesus betyder »Herren frälser«. Ängeln förklarar att detta barn kommer att frälsa sitt folk från deras synder.

Från texten ser vi att Gud ibland verkar på ett oväntat sätt. Här vänds Josefs liv upp och ner på grund av Guds plan. Josef kunde inte förstå vad som var på gång. Gud hade ju nog berättat i förväg om Jesu födelse genom profeterna, men när det sker, överraskar det. Speciellt för den som berörs så nära.

Vi kan också i våra egna liv möta situationer som är förvirrande eller till och med smärtsamma, men vi får lita på att Gud är

**Han kom för att
frälsa oss från
våra synder och
Hans födelse**

var början på Guds frälsningsplan för världen. Den plan som Han redan uttalade när de första människorna hade fallit i synd: Att kvinnans säd skulle söndertrampa ormens huvud.

närvarande och att allt händer för att hans goda vilja skall ske. Dels för oss själva och dels för andra, enligt Guds plan.

I Bibeln hittar vi andra ställen där Gud har berättat om sin plan. Till exempel om syndafloden. Noa predikade under lång tid men människorna trodde han var tokig. När floden kom blev de verkligen överraskade, men då var det för sent.

Det predikas också om att Jesus skall komma tillbaka, men många människor kan inte tro att det är sant. Det kommer att bli en stor överraskning när Han kommer för andra gången, men egentligen ingen nyhet. Ändå chockerande för en värld som lever bortvänd från den sanna Guden.

Men alla som tror på Jesus får med glädje se framåt och vänta på den dagen, när Han skall komma. Jesus är den gode Herden som känner sina får. Han känner dig och Han känner mig. Vi ska då bli förvandlade, få en ny kropp och vi ska få möta Jesus tillsammans med alla som dött i tro på honom.

Det här blir en härlig dag. Vi skall inte bli skrämda när vi ser på oss själva och märker att vår tro är svag. Inte heller en rykande veke skall släckas ut. Det är Jesu gärning vi får lita på och inte oss själva.

Vi ser också att Josef lade tro till ängels budskap. När Gud talade till Josef, genom ängeln, ville Josef följa Guds budskap trots att det betydde för honom stor uppoffring. Hur är det i våra liv? Är vi beredda att lyssna till Guds röst också när det går emot våra egna planer och verkar svårt för oss?

Huvudbudskapet i texten förstår vi att ändå handlar om att Jesus skall födas. Han kom för att frälsa oss från våra synder och Hans födelse var början på Guds frälsningsplan för världen. Den plan som Han redan uttalade när de första människorna hade fallit i synd: Att kvinnans säd skulle sondertrampa ormens huvud.

Gud talade till Josef i en dröm och förklarade att han inte skulle vara rädd att ta till sig Maria som sin hustru. Snart fick han hålla Jesus i sina armar. Målning av Guido Reni (1575–1642).

Vi skall nu strax fira jul. Då får vi ta del av budskapet om vår Frälsares födelse. Han kom och Han gjorde vad som förväntades av Honom. Han är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom Jesus.

Det här är vår räddning. Herren fullgjorde sin plan då och Han kommer också att fullfölja den till slutet.

Tack, Herre, för att du sänt Jesus som borttagit vår synd. Hjälp oss att tro när Du talar till oss och att följa Din vägledning också när vi inte förstår allt. Hjälp oss att med tillförsikt se framåt, trots att det mörknar i världen. Jesus är med oss, som Han lovat, alla dagar intill tidens ände. I Jesu namn, amen. +

Krister Snellman

BILD: ANNIE SPRATT • UNSPLASH.COM

Ordet blev kött

JULAFTONEN

VI STEG UPP TIDIGT. Det var ju viktigt att komma fram i tid. Vi traskade iväg mot bilen i ljuset av den vackra stjärnhimlen och till ljudet av knarrande snö under skorna. Mor satte sig i baksätet och far i framsätet bredvid mig. De hade aldrig varit i kyrkan under jultiden. Det berodde inte på motvilja eller likgiltighet. Nej, de var så gott som tvungna att ty sig till radion för att få lyssna till både andakter och gudstjänster.

De gamla tiderna var förbi och nu åkte vi bekvämt i en varm VW Passat på den nybyggda vägen. En väg som, alltså, inte alls funnits förut! Efter cirka 10 kilometers körning började bilen dra åt höger. Det visade sig vara en punktering i högra bakdäcket. Besvikna stod vi nu utanför bilen i det djupa Lapplandsmörkret.

Vi lever i en ofullkomlig värld med »punkteringar«, misslyckanden och mot-

gångar. Hela tiden finns risken att något händer som hindrar oss på vägen.

I julevangeliet enligt Lukas får vi veta att Josef och Maria reste från Nasaret till Betlehem, deras födelseort. Kejsar Augustus hade gett påbudet att i hela »världen«, det vill säga i det stora romerska riket, skulle hållas en skattskrivning. Vid skattskrivningen registrerades folket. Kejsaren ville få hela riket under större kontroll.

Augustus hade blivit kejsare vid 32 års ålder och regerade tills han var 77 år gammal. Han dog ungefär vid samma tid som Josef. Det sägs att Augustus sista ord var: »Applådera, föreställningen är slut!«

Samtidigt med skattskrivningen pågick, i den lilla och obetydliga staden Betlehem, en annan procedur. Maria var gravid och förlossningen närmade sig. Betlehem var så fullpackad av skattskrivningsgäster att Marias barn inte hade plats i det lilla gästrummet utan fick ligga i en krubba bland kor, oxar och åsnor. Samtidigt fick fåraherdarna, som på den tiden tillhörde samhällets bottenskikt, förtroendet att först ta emot världshistoriens största nyhet i en änglappenbarelse. En Herrens ängel stod framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem och de fick höra sådant de aldrig hade kunnat föreställa sig: *»Var inte rädda! Jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket. Idag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren. Och detta är tecknet: Ni ska finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba«* (Luk 2:10–12).

Lukas ställer två härskare, Augustus och Jesus, samt två städer, Rom och Betlehem, bredvid varandra. Augustus var en framgångsrik kejsare. Han stabiliserade och enade det romerska riket. Jesus undvek politisk makt. Hans storhet låg i hans person. Under julnatten möttes två världar: den som består av kommuner, landskap, länder, världs-

delar, makthavare och skattebetalningar – och den andra, till vilken änglar, onda makter och omständigheter med namnet himmel och helvete tillhör. Ja, ännu mera: Skillnaden fanns beskriven i Guds ord långt innan Jesus Kristus föddes. Redan i begynnelsen var Han.

Julevangeliets huvudperson, Jesus, avslutade sin gärning som 32-åring omgiven av romerska soldater, med orden: *»Det är fullbordat!«* Därför att Han gav sitt liv för oss alla försonade han oss med Gud. Syndfri som Han var kunde inte ens döden hålla Honom i sitt grepp. Julevangeliet berättar för oss om en förvandling: Så här blev herdarna himlavägsvandrare. Evangeliets röst är »idag« och »nu«. Det är fråga om ditt kära liv i tiden och evigheten.

* * *

Hur blev det med punkteringen och bilfärden i Lapplandsmörkret? Tack vare himmels stjärnor, ficklampa, domkraft och skiftnyckel lyckades reservdäcksbytet.

Vi stiger in i kyrkan där psalmsången ljuder före predikan. Den unga teologen klär av sig ytterkläderna i sakristian. Svetig och med bultande hjärta kliver han upp till predikstolen för att hålla sin första predikan i hemförsamlingen. Denna händelse har troligen varit orsaken till en mardröm jag haft. I mardrömmen upplevde jag den gastkramande känslan av att ha försovit mig och sedan tvingas rusa till kyrkan (Terjärv kyrka). Under språnget upp till predikstolen upptäcker jag att jag är klädd i pyjamas ...

En underbar känsla att få vakna lugnt och veta att det var en dröm! +

Timo Saitajoki

"... som om ni satt fängslade tillsammans med dem"

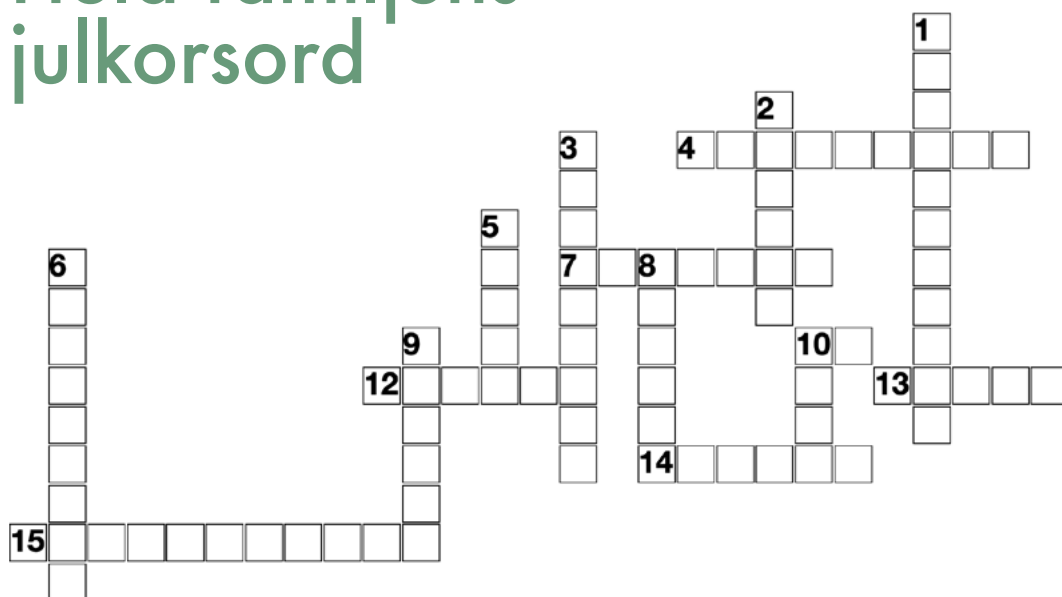
»Och Gud sade till ormen: Jag sätter fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din säd och hennes säd« (1 Mos 3:15).

UNDER DE TRE TIMMAR jag skrev denna andakt fick jag meddelande om två kristna som förlorat sitt arbete på grund av sin kristna tro. En kristens hus hade bränts till grunden och i ett annat land hade polisen avbrutit gudstjänsten och beslagtagit alla Biblar. I många av våra församlingar idag är man inte alls medveten om att en stor förföljelse pågår i många länder just nu. I våra nordiska länder är vi fysiskt skyddade men djävulen använder en annan taktik för att få oss bort från Guds ord, som uttrycker Guds vilja. I texten om syndafallet talar Gud om ormen som vill att syndens gift skall döda våra eviga själar. Låt oss komma ihåg en egenskap hos ormen som vi lätt glömmar, och som Laestadius ofta talade om. Ormen kan byta skinn och det nya skinnet ser inte ut som det gamla. I vårt land iklär sig nu ormen i »demokratiskinnet«. Det betyder att vi skall tro att majoriteten bestämmer hur vi skall leva och tro. Denna tanke är livsfarlig eftersom majoriteten inte underordnar sig Guds vilja och håller med om att vi i oss själva är förtappade syndare, vars enda hopp är Kristi dyra försoningsblod utgjutet för Dig och mig.

Samtidigt uppmanar oss Guds ord att be för alla som lider för sin tros skull: *»Tänk på dem som sitter i fängelse som om ni satt fängslade tillsammans med dem«* (Hebr 13:3). I över fyrtio år har Martyrkyrkans Vänner hjälpt lidande kristna och bett för dem. Vi vet att med Korsets budskap följer budskapets kors. Min bön är att allt fler inom LFF kommer med i de lidande syskonens stödring. Din förbön och Ditt bidrag behövs mera än någonsin. +

Med fridshälsning
Johan Candelin, Biskop

Hela familjens julkorsord

VÅGRÄTT

4. Ords 22:9. Den som unnar andra gott blir ..., för han delar sitt bröd med den fattige.
7. Hebr 13:16. Och glöm inte att göra gott och dela med er, för sådana offer ... Gud.
10. Luk 6:38. ... så ska ni få.
12. 2 Kor 9:7. Gud älskar en glad ...
13. Jak 1:27. Men att ta hand om föräldralösa barn och ... i deras nöd (...), det är en guds-tjänst som är ren och fläckfri inför Gud och Fadern.
14. Fil 2:4. Se inte till ert eget bästa utan också till ...
15. Ef 4:32. Var i stället goda och ... mot varandra, så som Gud i Kristus har förlåtit er.

LODRÄTT

1. Luk 6:30–31. Ge åt alla som ber dig (...). Så som ni vill att ... ska göra mot er, så ska ni göra mot dem.
2. 1 Joh 4:19. Vi älskar därför att han först har ... oss.
3. Ef 2:10. Hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar som Gud har ... för att vi ska vandra i dem.
5. Matt 22:39. Du ska älska din ... som dig själv.
6. Joh 13:35. Om ni har kärlek till varandra ska alla förstå att ni är mina ...
8. Ords 3:27. Neka inte en behövande något gott när det står i er makt att ...
9. Matt 25:40. Allt vad ni har gjort för en av dessa mina ... bröder, det har ni gjort för mig.
10. Matt 5:16. På samma sätt ska ert ljus lysa för människorna, så att de ser ... gärningar och prisar i er Far i himlen.

Maria och Jesus – Kyrkan och Ordet

VÄLSIGNAD JULETID UNGDOMAR! Vi börjar vår julungdomsflik med att läsa en kvinnas rop och Jesu förvånande svar till henne: »När Jesus hade sagt detta ropade en kvinna i folkskaran: 'Saligt är det moderliv som burit dig och de bröst du har diat!' Han sade: 'Säg hellre: Saliga är de som lyssnar till Guds ord och bevarar det'« (Luk 11:26–28).

Jesu svar här kan vara lite svårt att förstå, men jag tror att vi delvist kan förstå det genom att se Maria som en förebild för Kyrkan. Vi ska också idag se på hur julbudskapet kallar alla människor till insikt om sanningen och frälsningen i Jesus Kristus.

MARIA FÖDER OCH TAR VARA PÅ ORDET

Genom Andens avlelse hade Maria blivit välsignad(gravid) med ett alldeles speciellt barn. Guds Son hade tagit människogestalt i hennes moderliv. Hon hade sedan burit honom i sitt moderliv i nio månader och sedan fött Guds Son till världen. Detta gör att hon helt riktigt i kyrkan börjar kallas för Gudaföderska, *theotokos*. Förutom detta hade hon också dessutom bevarat och begrundat herdarnas ord om Messias, världens frälsare i sitt hjärta och därför kan man kalla henne dubbelt salig. Vilket är det ord som Maria gömmer och begrundar i sitt hjärta? Det är glädjebudskapet som ängeln berättat till herdarna: »Idag har en frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren« (Luk 2:11)

MARIA – EN FÖREBILD FÖR KYRKAN

Maria hade fått en av världshistoriens viktigaste uppgifter, att bära och föda Guds Son till världen. Hon ser inte att Gud skulle ha valt henne på grund av hennes storhet, utan på grund av hennes litenhet. Hennes lovsång i Lukasevangeliets första kapitel tonar ut att den mäktige har gjort stora ting med henne. Tänk att Gud kom så lågt att han lät sig födas hit till jorden genom jungfrun Ma-

ria. Hon är ett stort exempel för oss kristna, för Kyrkan idag. Man har genom kyrkohistorien talat om att Kyrkan är Modern. Den kristna kyrkan ska inte kännetecknas av sin egen yttre storhet. Storheten ligger istället i att Kyrkan i alla tider ska bära fram Kristus till alla folk som världens frälsare och Herre.

Kyrkan kallas för salig i den mån den lyssnar till Guds ord och bevarar det. Idag kan man ibland höra hur man talar fint om Maria och henne som exempel. Så långt håller jag med att hon är ett fint exempel för oss kristna. Men när hon kallas för himmels drottning och blir förmån för tillbedjan på sina håll, så måste vi som kristna sätta ner foten. Maria ska inte hållas på samma nivå som Kristus och jag tror att hon hade blivit bestört över utvecklingen åt det hållet. Hon ska däremot kallas för salig, eftersom hon anförtrotts en så hög uppgift såsom Guds moder. Ordet säger: »Hedra din ... mor«, och heder ska också Guds moder få av oss.

Hon ska också vara en viktig trons förebild för Kyrkan som förtjänar vår högsta respekt för att ha bevarat ordet som hon hört. Hon begrundar (dvs. tänker djupt på) ordet som herdarna bar till henne från änglarna, hon tror på ängelns budskap om att hon ska bli havande, och hon förundras över Simeons budskap om hennes Son. Hon som har fött Jesus med sin modersmjölk, hör också till dem som lyssnar till Guds ord, begrundar och bevarar budskapet (Luk 11:28; 2:19).

JESU FÖDELSE

INNEHÅLLER ETT STORT ALLVAR

Krubbans Jesus är enkel att omfamna, och julkyrkan är stämningsfull att besöka om man inte på djupet inser vad Kristi födelse innebär. Jesus är inte bara en söt bebis som ligger i krubban. Syndens konsekvens var så allvarlig att Gud själv måste bli människa för att frälsa.

Det är också viktigt att minnas att Guds Son tar på sig denna frälsaruppgift fastän han vet vad det innebär. Det innebär att dödens svärd riktas mot honom. Maria får också känna av svärdet i sitt inre. Maria får höra av Simeon i templet: »*Se han är satt till fall och upprättelse för många i Israel, och till att vara ett tecken som väcker motstånd. Också genom din själ ska det gå ett svärd. Så ska många hjärtans tankar uppenbaras*« (Luk 2:34–35). Maria får se hur Sonen Jesus hånas, lider och dör på ett kors och vi konstaterar att det inte kan ha varit lätt för Maria.

Det var inte utan smärta som Jesus frälsade oss. Vi påminns om orden ur Sakarjas profetia flera hundra år tidigare: »*Svärd upp mot min herde, mot den som står mig nära ...*« (Sak 13:7) När Guds frälsning genom Jesus sker kommer den inte gratis för Gud heller. Han hamnar att offra sin enfödde Son. Han låter honom födas till jorden och dö för att människorna skulle ha liv genom hans namn.

SVÄRDET KRISTUS ÄR VERKSAMT PÅ JORDEN OCH I KYRKAN

Jesus är alltså ett »*tecken som väcker motstånd*« läste vi i Lukasevangeliets andra kapitel. Det kan vara svårt att förstå om man står vid en julkrubba. På vilket sätt är han det? Jo, för att människan hamnar att ta ställning till Jesus. När Kristus har fullbordat verket på korset, dött och uppstått, blir han själv ett skarpt svärd som skiljer människor åt. Han och hans ord är ett skarpt svärd som tränger in tills hjärtans tankar och avsikter blir uppenbara.

Tro eller otro till honom leder det aningen till evigt liv eller evig död. För den människa som låter sig bli genomborrad av Ordets svärd, dvs. låter lagen avslöja hen-

Fortsätter på sid 29.

Glada mottagare av välfyllda gåvor som delas ut inom ramen för projektet Operaatio Joulun Lapsi.

Sprid lite julglädje!

BILD: OPERAATIO JOULUN LAPSI

KÄRA BARN. Julen står för dörren och med den kommer många känslor, minnen, tankar och förväntningar. Jag tror att de flesta av er barn ser julen som något roligt och spännande, något som ni ser fram emot. Ni funderar på vad ni ska önska er i julklapp och skriver kanske långa önskelistor. Tyvärr är det inte så för alla barn. För en del barn är julen något väldigt jobbigt. De barnen kanske minns tidigare jular när föräldrarna grälat i flera dagar eller så har alla bara varit tysta, sådär jobbigt tysta. Man kanske fick några julklappar, men någon större glädje över dem gick inte att känna då allt där hemma var så jobbigt och tungt. I något hem räckte pengarna kanske inte till någon julklapp alls eller så fick man bara lite choklad. Efteråt i skolan pratade alla om vilka häftiga julklappar man fått och själv satt man där med en klump i halsen och bara hoppades att ingen skulle fråga. Kanske

man hittade på något häftigt för att inte behöva skämmas.

Så här olika kan det vara för oss människor. En del vuxna blir alltid stressade och irriterade när julen närmar sig. Då kan det vara svårt för barnen att känna glädje och förväntan. Jag skulle vilja säga till dig som inte ser fram emot julen i år: Du får känna dig ledsen, alla känslor är okej, men det vore bra om du kunde hitta någon vuxen att prata med om hur det känns och hur du har det. Det finns så många som kan och vill hjälpa. Kom ihåg, er familj är inte den enda som har det jobbigt just nu. Det är många som vrider och vänder på slantarna och inte vet hur de ska få allt att gå ihop. Det finns mammor och pappor som inte mår bra och som inte klarar av att ge barnen det de behöver i form av kärlek och omsorg. Men vet du vad, vi har alla en Pappa som KAN och VILL och GER. Han älskar alla

barn lika mycket och han finns där för dig när dina föräldrar inte riktigt räcker till.

Till dig som kanske inte får någon julklapp i år eller åtminstone inte den häftiga pryl du så hett har önskat dig: det är ledsamst att det är så, men kom ihåg, du har fått den allra största gåvan redan – på julfattningen för över 2 000 år sedan. Då kom Han ner till jorden och öppnade vägen för oss till himlen. Tänk om det här skulle få bli det allra viktigaste för oss alla denna jul. Inte julmaten, inte klapparna, ingenting annat skulle bli viktigare än Julens Under, Jesus Kristus. Tänk om vi först av allt skulle söka honom och vilja vara med honom den här julen. Tacka och prisa honom för det han gjort för oss. Inte bara läsa igenom julevangeliet på julaften och sedan fokusera helt och hållet på allt annat. Hurudan skulle julen vara då? Förstås är det inget fel på att äta god mat, ha det fint i huset och ge varandra gåvor, inte alls, men det borde inte vara det allra viktigaste för oss.

En annan tanke: Tänk om vi kunde göra julen lite ljusare och gladare för någon annan. Kanske har du någon äldre person i din närhet som inte har någon att fira julen med. Kanske kunde ni bjuda hem denna till ert julfirande? Eller kanske kunde ni

Kanske har du någon äldre person i din närhet som inte

har någon att fira julen med. Kanske kunde ni bjuda hem denna till ert julfirande?

ge en slant till diakonin där du bor? Församlingens diakoni brukar samla in gåvor och pengar inför julen för att ge åt dem som behöver. På så sätt har många barn fått julklappar när föräldrarnas inkomster inte räckt till.

Har du hört talas om insamlingen *Operaati Joulun Lapsi* (Julens barn)? Man hämtar en fin skokartong i julfärger från en uppsamlingsplats och fyller den med lämpliga saker åt ett barn i en viss ålder. Lådorna delas sedan ut till de allra fattigaste barnen i Europa. Om du googlar på *Operaati Joulun Lapsi* så hittar du information om detta och också filmsnuttar av när barnen får sina alldeles egna paket. Vilken glädje! Råkar det vara så att det är för sent att packa en gåva när du läser detta, så kan man alltid understödja dem genom att betala en slant. Nästa år kommer sedan en ny möjlighet att bidra med ett eget paket.

Är det så att du inte har några pengar att ge bort så finns det andra sätt att sprida julglädje på. Du kan pyssla något fint eller baka något gott som du för till en ensam person. Eller så kan du kanske samla ihop ett gäng och besöka åldringar, kanske på ett åldringshem eller sjukhus, för att sjunga julsånger för dem. Jag kan lova dig att du får minst lika mycket glädje av det själv. Jag har några gånger varit med barngrupper till åldringshem inför julen och det är så fint att se deras innerliga glädje och tacksamhet. Låt oss sprida lite julglädje till sådana som kanske inte har så mycket glädje i livet just nu.

Med dessa tankar så önskar jag från djupet av mitt hjärta att du, just du, skulle få en riktigt fin och välsignad jul då du får känna att Jesus är nära och du får vara glad tillsammans med dem du älskar. +

**En varm julkram till dig,
från Sanna**

Men ett skott ska skjuta upp ur Ishais avhuggna stam, en telning från hans rötter ska bära frukt. Över honom ska Herrens Ande vila, Anden med vishet och förstånd, Anden med råd och styrka, Anden med kunskap och vördnad för Herren. Han ska ha sin glädje i vördnad för Herren. Han ska inte döma efter vad ögonen ser eller avgöra efter vad öronen hör, utan han ska döma de fattiga med rättfärdighet och med rättvisa skaffa rätt åt de ödmjuka på jorden. Han ska slå jorden med sin muns stav, döda de ogudaktiga med sina läppars ande. Rättfärdighet ska vara bältet runt hans midja, trofasthet bältet om hans höfter.

JESAJA 11:1-5

Tankar om julen och julevangeliet – från Åbo

I denna artikel får ni höra några Torsdagssamling-deltagares tankar om julen och julevangeliet.

Utöver dess budskap är julevangeliet viktigt för mig även som tradition. Senast när jag hör det läsas i kyrkan eller när vi läser det tillsammans där hemma brukar julfriden infinna sig.

– Linus

Julevangeliet för mig är en fin påminnelse om varför vi firar julen och varför den är viktig. Även om vi påminns om Jesu födelse varje år, väcker julevangeliet ändå minnen från barndomen och hur stämningsfullt det var.

– Moa

För mig betyder julevangeliet hopp, frid och trygghet. Det är en påminnelse om Guds kärlek och hopp för världen.

– Stella

Julevangeliet och Jesu födelse är kärnan till julen och orsaken till att vi firar jul! Det kan vara lätt att glömma bort det i allt annat julen idag innebär: släktträffar, julmat, pynt, julklappar... Jag tycker ändå att det är julevangeliet som ger äkta julstämning. Det ger en möjlighet att lugna ner sig och påminnas om vad som verkligen är viktigt, att Gud kom ner till jorden för vår skull!

– Adine

Den spännande berättelsen om Maria, Josef och Jesus. En berättelse där vi får höra och sjunga om det glada budskapet om Guds son som föddes på jorden: Början på slutet.

– William

Julevangeliet väcker glädje, tacksamhet och förundran över att Gud älskar så. Tänk att Jesus valde att avstå från allt han hade i himlen och kom ner till oss, för att rädda oss.

– Lotta

Julevangeliet (enligt Lukas) är nog en av de första bibeltexter som jag lärde mig så gott som ordagrant utantill som barn, eftersom texten användes bl.a. i söndagsskolans jultabläer. Det finns en kraft i att bära med sig bibeltexter och deras budskap på det viset, utan att vara beroende av en fysisk bok eller Bibel-app.

– Henrica

**Med önskan om en fridfull juletid! Låt oss också likt Maria bevara och begrunda det som hände den första julen i våra hjärtan.
// Torsdagssamling, Åbo**

Fortsättning från sid 23.

ne såsom syndare i behov av nåd, för henne kommer ett fridens evangelium om evigt liv. Men den människa som gör sitt hjärta hårt och avvisar Ordets svärd, och inte tar emot ordet, går ett dåligt öde till mötes. En sådan människa kommer att bli dömd för sina brott vid den sista domen.

Endast i och genom Kristus och hans ord står himladörren öppen och helvetet stängt. När Gud ser på Kristi osynliga kyrka, på Modern så ser han »En helig, allmänlig kyrka«. Det är en kyrka som är uppbyggd på apostlarnas och profeternas grund där Kristi muns ord, det tveeggade svärdet (Se Uppenbarelseboken 1, Hebr. 4:12), får avslöja synden och gjuta förlåtelsens olja och vin i såren. Kristi kyrka, Modern, känne-

tecknas alltid av att hon bär fram ett fridens budskap om frälsning från synd för alla som tror.

Vi får be att Gud fortfarande skulle kalla och utrusta trogna herdar och predikanter som ekar Kristi röst och ord. Vi får också be att Gud använder oss alla kristna såsom enkla vittnen till vår näromgivning. Detta så att fridens julevangelium skulle få ljuda i våra nejder. Vi får be att julens glada budskap skulle få gömmas och begrundas i människors hjärtan fortfarande. Precis som Maria gjorde för 2 000 år sedan, med ögonen fästa på sin nyfödde son och orden från herdarna ringande i hennes öron.

Då blir det i sanning en välsignad och förlängd juletid! ✚

Kevin Nyfelt

När julen miste sin glans

JAG HAR ALLTID ÄLSKAT JULEN med allt som hör till. Fjolåret var inget undantag. Granen var klädd redan i början av december och jag och barnen hade bakat pepparkakor sedan mitten av oktober. Till och med julklapparna hade blivit köpta och stod redan inslagna under granen. Det var som om någon hade vetat vad som skulle komma.

Allt var precis som det brukade fram till Luciadagen den 13 december. Under förmiddagen meddelade mamma att pappa ramlat i hemmet och fått ett sår i bakhuvudet som behövde sys. Min pappa hade problem med svindel så jag oroade mig inte nämnvärt över beskedet. På kvällen stod vi på torget och beskådade kröningen av stans Lucia med varma hjärtan och röda näsor. Stämningen var uppsluppen, men i fickan vibrerade mobilen av nya meddelanden med betydligt dystrare budskap: Pappa hade fått en stor hjärnblödning av fallet och läkarna visste inte om han skulle överleva natten. Rösterna från luciakören försvann liksom marken under mig. Hela tillställningen som jag just stått och glatt mig åt blev plötsligt bara ett fånigt skådespeleri.

En knapp timme senare kom min syster och jag på darriga ben in på avdelningen. Smärtan i bröstet fick gensvar i syskonens ögon. Vi var alla på väg att förlora något av det viktigaste vi hade. Det var svårt att inse att den ynkliga dödssjuka mänskan i sjukhussängen var min pappa. Min barndoms starka trygga snälla pappa. Vad säger man till någon som ska dö, någon som ännu vill leva? Hur tackar man för den tid man fått när man ännu vill ha mer? Hur säger man farväl när hjärtat skriker stanna?

De två följande veckorna skulle förändra mitt liv för alltid. Framför allt alla kommande jular. Vi turades om att vaka med pappa några syskon åt gången. Välsignelsen av att ha en stor familj blev påtaglig. Vi fokuserade på stunden som var och på alla lyckliga minnen vi hade med pappa. Vi lovade honom gång på gång att vi kommer att ta hand om mamma när han är borta. Sångerna om himlen hördes ofta ut i korridorerna.

Att få sitta där och hålla hans hand var de dyrbaraste stunderna jag upplevt men samtidigt de mest fruktansvärda. Att se honom kämpa för att få luft. Att räkna flämtande andetag en hel natt utan att veta vilket andetag som blir det sista.

**Tillsammans
får vi sörja över
att mörkret
finns men vi
får också tala om glädjens
budskap och tända ljus
mitt i mörkret.**

Alla påminnelser om julen blev till meningslösa påhitt. Hela julen miste sin prakt. Jag önskade mig inte julmys med tända ljus, inte pepparkaksbak med julmusik i bakgrunden, inte någon gran med påhängda kulor i plast. Framför allt önskade jag mig inte någon rödklädd gubbe i lösskäg.

Vad finns kvar när alla tusen juleljus tycks ha slocknat? När alla glittrande detaljer blivit gråa? När julsångerna töms på innehåll och presenterna förlorar sitt värde?

Bakom alla lager av glittrande detaljer och stämningsfulla traditioner fanns något som jag aldrig tidigare längtat så förtvivlat efter. Det enda som kunde ge hopp i de svartaste av nätter. Det enda som lyste när allt annat har slocknat: det lilla barnet i krubban.

Att få lägga min pappa i Frälsarens armar och veta att han blev buren in i en stad där glansen aldrig slocknar tände en brinnande låga i mig. Himlen har aldrig varit så nära som den var den här julaftonen. Den 26 december flyttade pappa hem och jag viskade att snart får han visa mig gatorna av guld.

Jesus kom när världen var som mörkast. Gud visste vad världen behövde och Han gav oss sitt allt. Jesus är ljuset som lyser starkare än alla julbelysningar. *»Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det«* (Joh 3:5).

Alla har varit i mörkret någon gång. Många i ännu svartare mörker än jag kan föreställa mig. Men inget mörker är för mörkt för Honom. Han är inte rädd för vår smärta. Han ryggar inte tillbaka för sjukdomar, plågor och död. Han känner allt det mörka. Han bar det en gång till korset. Han vill också bära oss genom det svarta och visa på att Hans ljus har segrat. Låt oss hjälpa varandra genom våra mörker. *»Hur ljuvliga är inte stegen av dem som förkunnar det glada budskapet«* (Jes 52:7). Vi får styra våra steg till dem som är i nöd. Tillsammans får vi sörja över att mörkret finns men vi får också tala om glädjens budskap och tända ljus mitt i mörkret. För en dag kommer ljuset att vara de. Låt oss fira att ljuset har vunnit! Julen är hoppets högtid och det hoppet bär genom allt.

Hopp är vad världen behöver. Hopp är vad Jesus ger. Hoppet ser längre än döden, där mörkret ej råder mer.

En fridfull jul till er! +

Joanna Holmberg

Julhälsning

LFF:S VERKSAMHET HAR i stort sett pågått enligt invanda mönster under det senaste året. Vi har fortsatt vårt missionsarbete i Ryssland, Albanien och Lettland. Nytt för i år är att Ylivieskan Rauhan Sana har kommit med i Rysslandsmissionen. Vi ber att Gud ska hålla vägarna öppna för missionsarbetet framöver, också i Ryssland. Vår missionär Dennis Svenfelts arbete i Lettland, och via lettiska kyrkan även i Indien, har fortgått under året. I skrivande stund har vi fått en inledande fråga från biskopen i Myanmars Lutherska Kyrka om LFF vill hjälpa till i missionsarbetet i Myanmar. Vi vill lämna denna förfrågan som ett böneämne och ber om Herrens ledning. I Albanien har Toni och Emilia Heikkilä med familj utfört missionsarbetet genom bland annat sammankomster, söndagsskolor och diakoniarbete. Under året har flera predikanter, under kortare eller längre tid, hjälpt till i missionsarbetet. Nu under hösten har Harry och Inger Ylipää varit på plats under några månader.

Tack vare donationer till ukrainainsamlingen har vi under året haft möjlighet att sända flera hjälpsändningar till Ukraina. Vi har kontakt med barnhem i Ukraina och vår hjälp har främst riktats till dem, i form av basförnödenheter så som blöjor och hygienartiklar. Senaste vår gjordes ett specialnummer av tidningen *Barnavännen* på ukrainska och i samband med en hjälpsändning delades söndagsskoltidningen ut till cirka 600 barn i de olika barnhemmen. Detta gjordes i samarbete med SLEF, som ger ut tidningen *Barnavännen*.

Inom hemlandsmissionen har vi under året hållit predikningar i kyrkor samt

andakter på åldringshem och en del andra samlingar. Inom ungdoms- och familjearbetet har vi fortsatt att stöda och hjälpa barn, familjer och vuxna i olika livssituationer. En ny grupp som tagits med i LFF:s verksamhet är samlingar för ensamma vuxna. Genom Radio LFF når vi ut till närregionen, och sgs hela världen, med ett mångsidigt program av predikningar, andakter, intervjuer, undervisningar och sånger. LFF:s skriftskola ordnades detta år för första gången i eget regi, underställd domkapitlet i Borgå stift.

LFF har under året införskaffat ett nytt verksamhetsutrymme och finns numera på Jakobsgatan 41 A. Vårt varma tack till alla som möjliggjort denna anskaffning genom ekonomiska bidrag och arbetsinsatser.

Från LFF:s styrelses sida vill vi framföra ett stort och ödmjukt tack till er alla som på olika sätt genom frivilligarbete har hjälpt till i vår verksamhet. Bl.a. teknikgrupperna, Missionsmagasinet och barnlägerverksamheten engagerar ett stort antal frivilligarbetare. Vi tackar för det ekonomiska stöd vi får av bönehusen, privatpersoner och företag. Vår verksamhet är helt beroende av dessa gåvor.

Vi vill också tacka alla ordets tjänare som ställer sig till förfogande som verktyg i missionsarbetet. Vi vill tacka för alla förböner och ber att ni också framöver kommer ihåg LFF:s arbete i bön.

Med önskan om en fridfull jul och ett välsignat nytt år till alla läsare. ✚

LFF:s styrelse, ordf. Olav Vikström

BILD: JAMETLENE RESKP • UNSPLASH.COM

1. Fridfullt i drömmar på krubbans halm
slumrar litet nyfött barn.

Änglaskaror, säg vill ni visa väg?
Att den största kärlek vi skåda må.

2. Vaggad till ro uti moders famn
slumrar fagert gossebarn.

Änglaskaror, säg vill ni visa väg?
Att den största kärlek vi skåda må.

3. Fridfullt på rosors och liljors bädd
slumrar människornas Gud.

Änglaskaror, säg vill ni visa väg?
Att den största kärlek vi skåda må.

4. Korsfäst emellan rövarna slumrar
där ett offer rent.

Änglaskaror, säg vill ni visa väg?
Att den största kärlek vi skåda må.

Sions Sånger nr 5

Durrës pyntat för högtiderna.

En annorlunda jul

NÄR VI TÄNKER PÅ JULEN I FINLAND kan de första sakerna som kommer i sinnet vara julafton, julbelysning, julgranen, julklappar och jultomten. Vidare är julen i Finland ofta centrerad kring olika evenemang såsom julfester, julprogram, julottan med mera. Men det som är i den kristnes tankar är nog ändå julens stora händelse, nämligen att Gud själv kom ner till jorden som människa. Allt detta är så starkt rotat i oss att det är otänkbart att det skulle vara på annat sätt.

I Albanien är endast 15,9% kristna enligt den nyaste undersökningen (2023). Ateismen har vunnit mark och muslimerna är i klar majoritet. Därför blev vi också förvånade för ett par år sedan över att det såg ut som det gjorde vid jultiden. Landet var fullt av festbelysning. Tomtar, renar och troll syns överallt. På vissa ställen kan man till och med se en julkubba. I köpcentren är julavdelningarna mycket större än vad de är i Finland. I varje café och gathörn hörs julmusik.

Men trots detta har julen en undanskymd plats. Få vet vad julen handlar om.

Lika få firar jul. Det som vi kallar julgranen är i Albanien en nyårsgran. Belysningen är framför allt ämnade för nyårsdagen. Och pyntet – även det tillhör nyårsdagen. Vilken är orsaken till detta?

När Albaniens regim på 1967 bestämde att man skulle bli ateistiskt var en av svårigheterna – vad ska man göra med de många traditioner som har religiös bakgrund? Traditioner försvinner inte ur folksjälen, utan de lever vidare längre än något annat. Det fyndiga svaret på denna fråga blev att man slog ihop alla religiösa och sekulära högtider kring nyåret och gjorde en ny festhögtid som inföll under nyårsdagen. Julgranen som var en av de kristna symbolerna blev nyårsgran. Julkalkonen som varit jultradition blev allmän nyårsrätt. Jultomten blev *Babagyshi i Vitit te Ri*, vilket betyder ungefär »nyårsgammelgubben«. Den allmänna praxisen är inte att önska »god jul«, utan »glada fester«. Idag har vi officiellt ledigt under den katolska (25.12) och ortodoxa julen (7.1), men trots detta är den stora högtiden nyårsdagen.

JULFIRANDE I KYRKAN

I vår kyrka har vi inte heller några gamla traditioner. Kyrkan är endast 9 år gammal och vi har alla fått fundera över vilka program vi vill ordna. Eftersom det inte finns så många lediga dagar kring jultiden kan vi inte ordna lika mycket som i Finland. Det som ändå hört till en av de viktiga traditionerna är att vi i kyrkan samlas till gudstjänst på juldagen och äter jullunch tillsammans. I kyrkan har vi pyntat lite extra. Några små paket har delats ut till barnen och vissa år har församlingsbesökarna fått med sig ett litet matpaket hem.

I söndagsskolan har också den sista samlingen innan julen berört julens budskap. Tack vare era understöd har vi också kunnat understöda söndagsskolbarnen med en liten julgåva. Ofta har det blivit någon hygienartikel samt något annat smått. Eftersom vi startat söndagsskola i vårt församlingscenter kommer vi detta år att försöka ordna en liten julfest med barnen där vi kanske äter något gott och minns hur Jesus kom till jorden för just dem.

Förra året försökte vi också få lite finsk julstämning i vårt församlingscenter i Këneta. Vi julpyntade och försökte göra platsen inbjudande. Sedan ordnade vi en sångkväll tillsammans med en annan finländsk kvinna som bodde här. Kvällen bestod av solosång och allsånger. Pastor Dritan höll julandakt och hans son Aldri läste julevangeliet. Efteråt åt vi hemgjorda pepparkakor och drack glögg. Varkendera av dessa produkter är lätta att få tag i här. För att tillverka glögg krävdes det besök i specialbutiker, mycket testande av kryddor och annat innan vi fick en glögg som vi var nöjda med. Men pepparkakorna och glöggen gick åt och det var roligt att kunna bjuda på lite

Jul i söndagsskolan.
Barnen får ta emot julgåvor

Kvällen bestod av solosång och allsånger. Pastor Dritan höll

julandakt och hans son Aldri läste julevangeliet.

finskt gott. Detta år ska vi också ordna en liknande julsångskväll i Durrës, och förhoppningsvis kan detta bli en tradition. Vi kommer då att bjuda hit församlingen från Tirana och alla som vill komma och fira julen tillsammans med oss.

Förra året var Toni inbjuden att delta i en julfest i fängelset i Tirana. Där sjöngs kristna sånger, det hölls vittnesbörd och en pastor predikade. Fängelsemissionen delade ut ett kaffepaket, en snickers och ett telefonkort åt alla fångar som deltog. Det var en speciell stämning när vi var ute på gården och firade tillsammans. Tiotals poliser stod med sina gevär riktade ner mot oss, beredda om något skulle inträffa. Men samtidigt fick vi märka att även om vi normalt befinner oss i vitt skilda världar, fick vi för en stund fritt röra oss som bröder och ta del av samma nåd. Tillfället slutade med att nästan alla dansade ringlekar tillsammans. Det var härligt att se att vissa var poliser, andra fångar och återigen andra kyrkliga och sociala arbetare. I efterhand har jag fått höra att denna julfest varit ett evenemang som fångarna levde på länge.

Julmiddag vid kyrkan.

Julen är framför allt en gemenskapens högtid kring julens barn. I Finland har ledigheten vid julen varit viktig för fysisk och andlig återhämtning. Där har vi alltid fått vila vid frälsarens fötter i det stora utbudet av kristet program. I Albanien kommer det att se annorlunda ut för oss eftersom vi själva står för allt julprogram. Vår albanska pastor Dritan flyttade nämligen med sin familj till USA under sommaren och det innebär att vi denna jul endast har en präst på plats. Samtidigt märker vi speciellt en jul som denna hur viktigt det är att någon är här och berättar julens budskap. Ett budskap om en frälsare som har fötts för alla, oberoende om man är muslim, bektashi, bahai eller ateist. Endast genom frälsaren Jesus Kristus kan man nå det himmelska hemmet.

EN JUL BORTA

För vår familj kommer det att bli en speciell jul detta år. Julen är en gemenskapens högtid där vi normalt träffar familj och vänner. Barnen kommer säkert att sakna familjen och vännerna nu när vi befinner oss i Albanien. Samtidigt har vi märkt att våra finländska traditioner är speciellt viktiga när vi inte är hemma. Därför kommer vi att försöka fira en så finsk jul som möjligt med hemgjord glögg, pepparkakor, morotslåda och någon typ av julskinka.

Kära läsare. Be att evangeliet skulle nå ut i Albanien. Be att vi skulle få frimodighet att förkunna änglarnas glädjebudskap: »*I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: Ni ska finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba*« (Luk 2:11–12).

En fridfull jultid och ett välsignat nytt år 2025! +

Emilia och Toni Heikkilä med familj

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 40 euro

Gåvoprenumeration: 24 euro

Sverige

Prenumeration: 43 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 43 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 43 euro + porto

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis

under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 (genom textmeddelande)

• elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten

gäller enbart officiella instanser, inte tidnings-prenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrasveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma

som för papperstidningen. Kontaktperson

för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

Men du, Betlehem Efrata som är så liten bland
Juda tusenden, från dig ska det åt mig komma
en som ska härska över Israel. Hans ursprung
är före tiden, från evighetens dagar. Därför ska
han överge dem fram till den tid då hon som
ska föda har fött. Då ska de som är kvar av
hans bröder få vända tillbaka till Israels barn.
Han ska träda fram och vara en herde i Herrens
kraft, i Herren sin Guds namns höghet. Och de
ska ha ro, för han ska vara stor till jordens ändar.
Och han ska vara vår frid.

MIKA 5:2-4